

De til denne Behandling stillede **Ændrings-**
forslag ere følgende:

Forflag af **Groofs**:

At „§ 3 bortfalder“.

Forflag af **C. C. Dahlerup**.

ad § 3.

principaliter:

At § 3 bortfalder.

subsidiært:

At i Stebet for Lovudkastets § 3 sættes
følgende nye § 3:

Skulde der for Syssemanden i det Syssef, hvortil et Skib ankommer for at løsse eller lade, blive Anledning til at antage, at Skibets Læstedrægtighed i nogen væsentlig Grad er større end den, som er angiven i de medbragte Skibspapirer eller i det i Genhold til disse udfærdigede Pas, skal bemeldte Embedsmand være berettiget til at eftermaale Skibet.

Eftermaalingen skal foretages saavidt muligt inden der paabegyndes paa Skibets Ladning, og iøvrigt saaledes, at der ved samme ikke forårsages Skipperen nogen Forstulelse, samt udføres overensstemmende med de Regler, som af Justitsministeriet desangaaende vilde blive udfærdigede.

Naar Eftermaalingen, som nøiagtig bør indføres i Politieprotocollen, er tilendebragt, har Syssemanden at meddele Skipperen en verificeret Afskrift af samme.

Saafernt Eftermaalingen giver det Resultat, at Skibets Læstedrægtighed ei er over 10 pCt. større end den, Skibspapirene eller Passet udvise, tilkommer Syssemanden ingen Betaling for Eftermaalingens Foretagelse og Beskrivelse; i modsat Fald tilkommer der ham den ved Pl. 13te Martz 1844 for et Skibs Ommaaling bestemte Betaling, der vil være at udrede af Skipperen, som da tillige har at efterbetale, hvad der for lidet maatte være erlagt for det ham meddeelte Sopas.

Groofs: Ved nærværende Lovudkastis første Behandling forbeholdt jeg mig et Tillægsforflag til § 2 med Hensyn til Omsætningen af fremmede Skibes Drægtighed til danske Commercelæster. Vi have nemlig, som jeg dengang tillod mig at gøre opmærksom paa, et Circulaire af 18de November 1851, der indeholder en Tabel over Forffjellen imellem fremmede Skibes Ansættelse i Læster og Tons og danske Commercelæster. Det var denne Tabel, som jeg ønskede, at man havde henvist til i § 2. Den høitærede Justitsminister har imidlertid gjort opmærksom paa, at, da Berettigelsen til en saadan Omsætning af fremmed Maal til dansk ubetinget maa ligge i selve Loven, saa maa Anvendelsen af den Lov, der regulerer Forholdet imellem fremmed Maal og dansk, være overladt til Administrationen; da nu denne Anskuelse har saa Meget for sig, at jeg isafald ikke tør modsige dens Rigtighed, skal jeg ikke gøre mit Forbehold gjældende; men jeg skal tillade mig at stemme for § 2, saaledes som den foreligger. — Mit Ændringsforflag til § 3, der er aldeles liggyldende med det principale Forflag af den ærede Landstingsmand for Færjerne, og hvorefter § 3 skulde udgaae, er i Overensstemmelse med hvad jeg tillod mig at udtale ved Sagens første Behandling. Jeg anseer nemlig det Tilfælde, der omtales i Lovens § 3: at fremmede Nationers Skibe skulde ankomme til Island med forfalskede Papirer, for Noget, der saa yderligt sjældent vil indtræffe, at jeg ikke troer, at man i den Anledning behøver at etablere en særlig Lovregel. De vedkommende Embedsmænd maae jo i den almindelige Lovgivning have tilstrækkelig Hjemmel for sig til, naar saadanne Tilfælde skulde indtræde, at træffe alle de Foranstaltninger, der maatte staae i deres Magt, altsaa ogsaa at maale Skibe. Den høitærede Justitsminister har ved Sagens første Foretagelse anført fire Tilfælde, i hvilke fremmede Skibe, der vare ankomne til Island, bleve ved Omsætningen af det fremmede Maal til dansk $\frac{1}{4}$ mindre i vore Commercelæster, end den Ladning, de havde inde eller førte ud. Denne Forffjel er upaatvileligt meget stor, og det kunde synes mærkeligt nok, at det har været Tilfældet med fire Skibe. Imidlertid er